

— Világítási szénkomédia a közönség bőrére. Ma délután váratlanul rémhír terjedt el a fővárosban.

— Nincs szén, a villamos világítási társaság beszünteti az üzemet.

Ez annyit jelent, hogy sötétség borul a fővárosra, nem égnek majd sem az utcán, sem a lakásokban, kávéházakban, éttermekben a villamos lámpák, megállanak azok az üzemek, amelyeknek gépjait villamos áram hajtja. A rémhírt hitelesítette az egyenáramú villamos társaság, amely körtelefonozással értesítette a villanyerejű üzemeket, hogy munkájukat ma éjféli 12 óráig igyekezzenek elvégezni, mert azontul szénhiány miatt a társaság nem fejleszt villamos áramot. Elképzelhető, milyen riadalom támadt az egész városban az értesítésre. Minden előzmény nélkül, egyszerre szakadt reánk a veszedelem, előkészületek nélkül, úgy hogy még csak más géperővel sem lehetett helyettesíteni a megakadt villamos áramot. A legilletékesebb helyre fordultunk fölvilágosításért, ahol meglepetéssel fogadták az újságot.

— Nincs szén? Dehogyan nincs. Kerek száz vagon porosz kőszén áll a villamos világítási társaságok rendelkezésére. Valami tévedés lesz, vagy álhír.

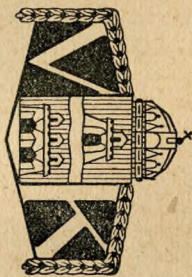
No, ha a legilletékesebb fórum ezt mondja, úgy kell lenni, hogy a boldogtalan, annyit megsanyargatott budapestiekkel valaki rossz tréfát űzött. Köpeniki becsapás volt. Éretlen mókázó a villamos társaság nevében telefonozott. Fölvituk tehát az Egyenáramot és nagy ekégtiséggel, azzal a nyugodt biztonsággal, amely a dolgait jól ismerő embert jellemzi, beleszóltunk a mikrofonba:

— Ugy-e, hogy álhír az áramszolgáltatás beszüntetése? Ugy-e visszaélték az önök nevével? Nem önök telefonoztak?

Lesújtó, zord hang felelt:

— Dehogyan álhír. Igenis mi telefonoztunk. Éjfélkor nem lesz áram. Sem világítási, sem üzemi. Nincs szén!

Mi ez? Szédülten néztünk a sötét telefonba. Szólni akartunk, de már lebetették a hallgatót. Végre is sikerült földeríteni a rejtélyt. Igaz, hogy száz vagon szén áll a villamosvilágítási társaság rendelkezésére. És az is igaz, hogy a társaságnak nincs szene. Ez már egy tősgyökeres magyar specialitás. Az Egyenáram magyar szenet akar, a rendelkezésre álló szén pedig finom, pompás porosz szén. A baj csak az, hogy a porosz szén kicsit drágább. Az Egyenáram tehát nem hajlandó átvenni. Inkább beszünteti az üzemet. Mit neki közérdek, mit neki közbiztonság, közönség stb. stb. Az üzlet a fontos. Majd megmutatja, hogy olyan szén lesz, amilyent ő akar. Alljanak meg a gépek, a sötétben vakuljanak meg az emberek, juszt sincs áram, még ha százezer vagon porosz szén állana is a telepükön. Meg azután a legjobb alkalom lesz ma megrendezni a tűntető sötétséget. Itt vannak a német újságírók. Legalább megismerik a magyar főváros sötét közállapotait. — Szorongva vártuk az éjfélt és íme, nagy megkönnyebbülésre a bejelentett veszedelem elmaradt. A legilletékesebb fórumok léptek közbe, mire egyszerre jó lett a magyar szén helyett a porosz is áramfejlesztő célra. Mindég! A sötétség elmaradása nem expial semmi. A szándék megvolt!

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	Cím: <i>Világítási szénkomédia a fővárosi közönség bőrére</i>		
Forrás:	<i>Budapest</i>		
(Hely)	<i>Bp.</i>	(Idő)	<i>1918. IX. 14.</i>
(Köt. v. fiz.)		(Oldal)	
Tárgy	Osztályozás		
Hely	<i>621.32</i>		
Idő	<i>1918</i>		
Személy			

Székesfővárosi házi nyomda 1918